

Socialministeriet har herom udtalt, at det er særdeles vanskeligt at foretage sammenligninger på tværs af reglerne om førtidspension (før og efter førtidspensionsreformen). Det ændrede tilkendelseskriterium vil iflg. sagens natur have konsekvenser for, hvem der kan tilkendes førtidspension, men efter Socialministeriets opfattelse er der endnu ikke grundlag for at kunne vurdere præcist, hvordan gruppen af kommende førtidspensionister ser ud i forhold til den nuværende gruppe af modtagere af mellemste og højeste førtidspension.

Endvidere indføres der en sagsbehandlingsmetode, som skal anvendes i sager om revalidering, fleksjob og førtidspension (kan desuden anvendes i sager om sygedagpenge, aktivering m.v.). Hensigten hermed er at opnå et mere sammenhængende og målrettet sagsbehandlingsforløb, og det er forventningen, at den samlede sagsbehandlingstid vil blive reduceret, når de nye regler er implementeret. Det er således ikke Socialministeriets forventning, at der gennemsnitligt vil gå længere tid, inden der kan tages stilling til spørgsmålet om tilkendelse af førtidspension.

CFU har endvidere henvist til, at retten til kvalificeret svagelighedspension efter det hidtil gældende erhvervsevnetabskriterium er en integreret del af det samlede sæt af ansættelsesvilkår, der gælder for tjenestemænd, hvad enten disse er fastsat ved lov eller i henhold til indgåede aftaler, og at betingelserne for opnåelse af kvalificeret svagelighedspension ikke bør ændres som følge af ændringer i anden lovgivning, der ikke specielt vedrører tjenestemænd.

Retten til kvalificeret svagelighedspension for tjenestemænd har siden tjenestemandreformen i 1969 været baseret på konstateringen af et erhvervsevnetab på mindst 2/3. Ved en lovændring i 1994 blev retten formelt gjort betinget af, at den pågældende blev tilkendt mellemste eller højeste sociale førtidspension. Det var ved lovændringen anført, at bedømmelsen af erhvervsevnenedsættelsen hhv. efter den sociale pensionslov og efter den beskrivelse af bedømmelsen af erhvervsevnen for tjenestemænd, der af tjenestemandskommissionen i 1965 blev lagt til grund for tjenestemandreformen i 1969, stort set var sammenfaldende.

Det forhold, at ydelse af kvalificeret svagelighedspension siden 1994 også formelt har været betinget af tilkendelse af mellemste eller højeste sociale førtidspension, indebærer således principielt ikke nogen ændring af de materielle betingelser, der i 1969 fastlagdes for ydelse af kvalificeret svagelighedspension, men sikrede mod at to offentlige myndigheder på grundlag af oplysninger om tjenstemændens hel-

bredsforhold nåede til forskellige vurderinger af det erhvervsevnetab, der såvel efter tjenestemandspensionsloven som efter lov om social pension er afgørende for den pågældendes pensionsmæssige rettigheder.

Efter tjenestemandspensionslovens regler er det en betingelse for at yde kvalificeret svagelighedspension, at erhvervsevnetabet på mindst 2/3 forelå på afskedstidspunktet, og at afskedigelsen var begrundet med dette erhvervsevnetab.

Hvis mellemste eller højeste førtidspension efter lov om social pension tilkendes efter fratrædelsen, foretager Helbreds-nævnet en vurdering af, om disse krav om samtidighed og årsagssammenhæng er opfyldt, og i bekræftende fald ydes kvalificeret svagelighedspension fra samme tidspunkt som førtidspensionen, jfr. tjenestemandspensionslovens § 7, stk. 2.

En fastholden af kravet om, at ydelse af kvalificeret svagelighedspension forudsætter, at betingelserne herfor var opfyldt på fratrædelsestidspunktet, ville ved en fortsat tilknytning til førtidspension efter lov om social pension rejse spørgsmål om, hvordan denne betingelses opfyldelse konstateres.

Helbreds-nævnet, hvori primært lægelig sagkundskab er repræsenteret, vil ikke være et egnet organ til denne vurdering af arbejdsevnen, hvori de lægefaglige forklaringer alene bliver et delelement blandt en række social- og arbejdsmarkedsfaglige forklaringsfaktorer.

De bidragsdefinerede arbejdsmarkedspensionsordninger, der bl.a. pensionssikrer det statsansatte personale, der er ansat på overenskomstmæssige vilkår, har også hidtil normalt anvendt et erhvervsevnetab på 2/3 som kriterium for ydelse af invalidepension.

De for Finansministeriet foreliggende oplysninger med hensyn til, hvordan disse ordninger vil drage konsekvensen af den sociale førtidspensionsreform, tyder på, at den altovervejende tendens er, at såvel de privatejede forsikrings-selskaber, der også pensionssikrer grupper af statsansatte, og pensionskasser, der pensionssikrer funktionærer, f.eks. akademikere, i hvert fald indtil videre vil fastholde erhvervsevnetabskriteriet og foretage en selvstændig lægelig vurdering af erhvervsevnetabet.

Ud fra en samlet vurdering af de foreliggende hensyn, og de synspunkter, der er gjort gældende, er det fundet rigtigst også på tjenestemandspensionsområdet at fastholde det hidtidige erhvervsevnetabskriterium og basere bedømmelsen heraf på en lægelig vurdering foretaget af Helbreds-nævnet.

Med de forskellige kriterier for tilkendelse af hhv. kvalificeret svagelighedspension og social førtidspension vil der ikke være samme betænkelighed ved en